

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU
STALNA SLUŽBA U KORČULI

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, po sutkinji Marini Radaić Martinović, uz sudjelovanje zapisničara Elide Kapor, u prekršajnom predmetu protiv okrivljenika Boža Penda, zbog djela prekršaja iz odredbe čl. 17. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira (NN 41/77,55/89, 05/90, 30/90, 47/90, 29/94, 114 /22 i 47/23-ZPPJRM-a), pokrenutim optužnim prijedlogom PP Korčula od 28. siječnja 2026. klasa: 211-07/26-5/2203 ur.br.: 511-03-10-26-1, a temeljem odredbe čl.183. Prekršajnog zakona (Narodne novine br.107/07, 39/13,157/13, 110/2015, 70/2017, 118/2018 i 114/2022 – dalje PZ-a), nakon provedenog žurnog postupka, dana 9. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

OKRIVLJENIK: BOŽO PENDO, OIB: 77680270348, rođen 27. rujan 1954. u Dubrovniku, od oca pok. Đure i majke Stane rođ. Rilović, sa prebivalištem u Korčuli, Strečica 3, državljanin RH, sa završenom VŠS, po zanimanju inženjer cestovnog prometa, umirovljenik, s mirovnim od 450,00 eura, dobrog financijskog stanja, suvlasnik nekretnine u Korčuli na koju nekretninu još nije uknjižen te suvlasnik nekretnine u Konavlima, vlasnik osobnog automobila, oženjen, otac jednog punoljetnog djeteta, do sada prekršajno kažnjavan prema odredbama Zakona o sigurnosti prometa na cestama i Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira.

k r i v j e

što je dana 27. siječnja 2026. u 11:45 satu u mjestu Blato, Trg dr. Franje Tuđmana kbr. 3, narušavao javni red i mir omalovažavajući i vrijeđajući a u svezi vršenjem njihove službe prvotno zamjeniku pročelnice Mariju Marinoviću (1976.) iz Blata dobacivati podrugljive komentare na račun načelnika, na što ga je pročelnica Antonela Šeparović (1980.) iz Blata upozorila da ih ometa u radu i da će pozvati policiju, na što joj je okrivljenik odgovorio da je policija najveće zločinačko udruženje i najveća zločinačka organizacija, dok je Antonelu Šeparović počeo vrijeđati da je bolesna, retardirana i neuračunljiva, te je počeo vikati da će zapamtiti ovaj dan i da će vidjeti što će im se dogoditi i nakon čega je napustio prostorije Općine Blato, čime je prestalo daljnje činjenje prekršaja,

čime je počinio djelo prekršaja iz odredbe čl. 17. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira (NN 41/77,55/89, 05/90, 30/90, 47/90, 29/94, 114 /22 i 47/23-ZPPJRM-a), a kažnjivo po odredbi čl. 17. ZPPJRM-a

pa mu se temeljem navedene odredbe naznačenog propisa,

IZRIČE

NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 1.500,00 eura, a u koju kaznu mu se uračunava vrijeme za koje je bio uhićen (1 dan) i to kao 39,82 Eura novčane kazne, sukladno odr. čl. 40. PZ-a, pa tako novčana kazna iznosi od 1.460,18 EUR-a.

Okrivljenik je dužan novčanu kaznu platiti u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti ove presude, a u korist računa br: HR 1210010051863000160, model HR 63, opis plaćanja: uplata novčane kazne po presudi Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, poziv na br. odobrenja: 6068-3847-1082149330, primatelj Republika Hrvatska, Državni proračun.

Ako okrivljenik u navedenom roku ne plati novčanu kaznu ista će se naplatiti prisilno, a u smislu odr. čl. 34. st. 1. Prekršajnog zakona, a ukoliko u navedenom roku plati iznos od 2/3 izrečene ukupne novčane kazne a što iznosi 973,45 EUR-a, smatrati će se da je novčanu kaznu platio u cijelosti, sukladno odr. čl. 152. st. 3. Prekršajnog zakona.

Temeljem čl. 139. st. 3. PZ-a okrivljenik je dužan naknaditi trošak vođenja prekršajnog postupka paušalno određenog u novčanom iznosu od 40,00 Eur-a, u roku kao i kaznu, u korist računa HR 1210010051863000160, model HR 63, opis plaćanja: uplata troškova postupka po presudi Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, poziv na br. odobrenja: 6068-3847-1082149403 primatelj Republika Hrvatska, Državni proračun, jer će mu se u protivnom isti naplatiti prisilnim putem

Obrazloženje

1. Policijska postaja Korčula je pod brojem Klasa: 211-07/26-5/2203 ur. br.: 511-03-10-26-1 od 28. siječnja 2026. podnijela protiv okrivljenika optužni prijedlog zbog djela prekršaja činjenično opisanog i pravno kvalificiranog kao u izreci ove presude.

2. Prilikom ispitivanja u žurnom postupku okrivljenik Božo Pendo navodi da se ne osjeća krivim za djelo prekršaja koje mu se stavlja na teret te ne priznaje navode iz optužnog prijedloga, navodeći da je optužni prijedlog falsificiran i lažan. Navodi kako nije napadao ni vrijeđao niti se podrugivao Mariu Marinoviću. Dana 27. siječnja 2026. zajedno sa Željnom Sardelićem da je došao u prostorije Općine Blato da bi tamo zatekao dvije djelatnice te da je jednu od njih, navodi kako ne zna kako se zove, a koju do tada nije nikada vidio, upitao dali se načelnik nalazi u prostorijama Općine na što da mu je ista rekla da je odsutan, da je oputovao u Zagreb. Navodi kako joj je na to rekao da se njemu čini da njega nikad tu nema te da je na brifingu kod ministra Branka Bačića. Tu da su on i Željan stali kratko razgovarati sa tom djelatnicom, da su se smijali i pričali i nakon što mu je rekla da je njen budući suprug Marin Gavranić, policajac, na to da je stao razgovarati jer da zna tko je on. U jednom momentu druga djelatnica da je bijesno zatvorila vrata između te dvije prostorije, nakon čega da je Željan ostao u hodniku, a on da je otvorio vrata, istina da nije kucao i tu da je zatekao Maria Marinovića kojem da se obratio. Navodi da ga je pitao dali će otići pjevati u Australiju

jer da zna da lijepo pjeva, na što da mu je on rekao da za to treba novaca ali da su o tome već razgovarali i da treba pitati predsjednika društva. Nakon toga da je pročelnica za Opće i upravne poslove Antonela Šeparović koja da je sjedila za stolom u toj prostoriji rekla bijesno da izađu vani, da je smetaju, da oni tu rade svoj posao, na što okrivljenik dalje navodi da joj je rekao da zločin ne može biti posao. Navodi kako joj je on tu nešto rekao, ali da je pazio da je ne uvrijedi ili da ne prijeti, te da je naveo da je neubrojiva. Navodi da joj nije rekao da je bolesna, retardirana i neuračunljiva nego da je nebrojiva jer da strogo pazi pojmove koje koristi. Nakon toga, ona da mu je bijesno rekla "ja Vas znam". Okrivljenik dalje navodi kako on u tom momentu nije znao tko je ona, niti da je supruga policajca Ante Šeparovića. Navodi da je vikao ali da je to njegov temperament, iako da to nije bilo vikanje, navodi da pazi da ne pretjera, na to da joj je rekao "što je Vama, ja sam hrvatski branitelj kako me možete tjerati odavde, ovo je moja prostorija" i da ju je pitao "kako se zovete", na što da mu je ona demonstrativno rekla da mu neće reći, a na što da joj je on rekao "sramite se i vlastitog imena". Navodi kako predmetne zgrade nije Mariu Marinoviću dobacivao podrugljive komentare na račun načelnika, to da je laž, navodi da su oni razgovarali normalo. Pročelnica Antonela Šeparović da ga je upozorila da je ometa u radu i da će pozvati policiju, međutim navodi da ona tamo ništa ne radi. Dalje navodi da ju je pitao "jeli vam smeta što sam ja živ". Navodi kako predmetne zgrade nije Antoneli Šeparović odgovorio da je policija najveće zločinačko udruženje i najveća zločinačka organizacija, to da je izmislila, navodi da policiju uopće nije spominjao i sam da je rekao da će zvati policiju što da ona nije dozvolila, navodi da se prepala, a ona da je htjela da ga prijavi i lažno optuži. Okrivljenik dalje navodi da je ona žena od policajca Ante Šeparovića Konde i njen muž da je doma donio informaciju govoreći o njemu da on prijavljuje policiju kao zločinačku organizaciju, a što da on jest prijavio ali ona da to ne može znati jer da nije službena osoba. Navodi da je rekao glasno da za ovo treba odgovarati jer da je osobna odgovornost ustavno načelo, i da je rekao da će zapamtiti taj dan i da će vidjeti što će im se dogoditi, navodi da nije prijetio ali lažno iskazivanje da je kazneno djelo, na to da je mislio i za to da se treba odgovarati. Predlaže da se saslušaju Mario Marinović, Antonela Šeparović i druga cura koja je tu bila prisutna te Željšan Sardelić, te predlaže pribaviti eventualne audio snimke iz Općine Blato navodeći da institucije snimaju prostorije i to da bi trebali imati. Navodi kako su od ove dvije gospođe supruzi policajci protiv kojih da je on podnosio kaznene prijave i da je to osveta.

3. U dokaznom postupku pregledana su i pročitano izvješće o uhićenju, zapisnik o ispitivanju svjedoka Antonele Šeparović, zapisnik o ispitivanju svjedoka Željšana Sardelića, zapisnik o ispitivanju svjedokinje Lydie Barković, zapisnik o ispitivanju svjedoka Maria Marinovića, potvrda Ministarstva pravosuđa o osuđivanosti okrivljenika te su saslušani svjedoci Mario Marinović. Antonela Šeparović i Lydia Berković. Daljnji dokazi nisu provedeni budući je ocijenjeno da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno za donošenje odluke, te iz razloga izbjegavanja odugovlačenja prekršajnog postupka i izbjegavanja nepotrebnih radnji i troškova, a vodeći se načelom ekonomičnosti postupka i svrhovitosti.

4. Svjedok Mario Marinović je u svom iskazu naveo u odnosu na predmetni događaj od 27. siječnja 2026. kako je tog dana gosp. Božo Pendo došao sa Željšanom Sardelićem u Općinu Blato te da su oni tamo rješavali nekakve svoje stvari. Gosp. Božo Pendo da je razgovarao sa njim i da je bilo riječi o veseljacima, navodi da je pričao o Australiji i u jednom momentu kolegica Antonela Šeparović da je zamolila gosp. Božu Pendo da budući da je ometa u radu da te privatne razgovore ostavi za

drugo mjesto. Nakon toga okrivljenik da se uznemirio i da je počeo svašta nabrajati, navodi kako ne zna sada točno što i tu da su se krenuli svađati, na kraju da je okrivljenik rekao platiti će te mi za ovo, vidjet ćete što će vam se dogoditi, na što da su se kolegice prepale i okrivljenik da je nakon toga otišao, to da je možda trajalo nekih 15 minuta. Navodi kako se sada svih detalja ne sjeća ali da je dao izjavu pred policijom u svezi ovoga. Misli da je okrivljenik jednoj od kolegica rekao nešto u tom smislu da je glupa, možda ne baš tim riječima, ali u smislu vrijeđanja inteligencije, možda da je rekao da je luda, zna da je tako nešto bilo, međutim da se točno ne može točno sjetiti točne riječi ili konteksta rečenice. Navodi da kada je okrivljenik sa Željnom Sardelićem došao u prostorije Općine prije incidenta da je kod kolegice Lydie Berković koja da je mijenjala tajnicu i vrata između kancelarije tajnice i njihovih vrata da su bila otvorena. Dalje navodi kako se sjeća da je kolegica Antonela zatvorila vrata, nešto da je radila i da joj je smetala buka. Okrivljenik kada je došao u njihovu kancelariju da nije bilo nasilan. Navodi da mu nije bio ugodan razgovor predmetne zgrade kada je bila svađa, te također navodi kako njemu inače nije nezgodno razgovarati sa strankama iako da nema vremena dovoljno da bi sa strankama mogao razgovarati o privatnim stvarima, ali niti da je to red, te navodi kako se ne sjeća koliko je predmetne zgrade trajao njegov razgovor sa okrivljenikom. Navodi da kolegica Antonela Šeparović predmetne zgrade nije bijesno skočila sa stolice niti da je vrijeđala okrivljenika. Gosp. Božo Pendo da je bio kod njih prije godinu dana, možda manje ili više i možda da kolegica Antonela od tu pozna okrivljenika. Navodi da je kolegica Antonela supruga od policajca Ante Šeparovića.

5. Okrivljenik je iznio primjedbu na iskaz svjedoka navodeći da je iskaz lažan i konfuzan te kako svjedok ne razumije stvari, a da je pravnik.

6. Svjedokinja Antonela Šeparović je u svom iskazu navela, a što se tiče predmetnog događaja od 27. siječnja 2026. kako je zaposlena u Općini Blato gdje da je radila tog dana, kada je radio i kolega Mario Marinović i kolegica Lydia Berković koja da se tog dana našla u uredu tajnice, a načelnika tog dana da nije bilo, da je bio službeno odsutan. Navodi kako su bila otvorena vrata od njena ureda a sa njom u uredu da je bio i kolega Mario, a u prostoriji odmah do da je bila kolegica Lydia i da je vidjela kako je u njen ured došao gosp. Božo Pendo zajedno sa Sardelićem. Čula je kako je okrivljenik počeo ispitivati kolegicu, pa da je tako pitao i o njenom privatnom životu, da ju je pitao dali je njen muž ona koji već ima dijete. Svjedokinja navodi da kada je čula da okrivljenik postavlja takva pitanja, kolegicu da je nazvala putem lokalnog telefona i upitala je što gosp. Pendu treba, te da obzirom da tog dana nije bilo načelnika da mu reče da mu one ne mogu pomoći. Navodi da je Sardelić u jednom momentu napustio prostorije Općine, a prije nego je otišao sa vrata da je upitao kolegu Maria nešto u svezi posla. U jednom momentu u kancelariju u kojoj je bila zajedno sa kolegom, bez kucanja i bez pozdrava da je ušao okrivljenik i da je započeo sa kolegom Mariom razgovarati, da ga je pitao nešto u vezi udruge Vesevljaci, klape u kojoj je kolega, da je spominjao da bi mogli otputovati u Australiju u čemu da bi mu on mogao i pomoći. Svjedokinja navodi da kako je tog dana imala posla, da se radila sistematizacija radnih mjesta i da su se pisala rješenja o rasporedu, a već prethodni razgovor koji je okrivljenik vodio o privatnim stvarima sa kolegicom da ju je uznemirio, okrivljenika da je zamolila da ako ima sa nekim iz kancelarije razgovarati o privatnim stvarima da to ostavi van službenih prostorija kancelarije i radnog vremena. Sjeća se da je okrivljenik spominjao i Branka Bačića i da je govorio nešto u smislu gdje je to načelnik otišao, da je otišao po instrukcije. Nakon toga okrivljenik da je, a nakon što

ga ja više puta upozorila da ju dekoncentrira, počeo govoriti da je on vrijedniji od njih, da je hrvatski branitelj i da je započeo nju vrijeđati i da je govorio da je neuračunljiva, bolesna, tako nešto, više i da ne zna. Navodi da je okrivljenik vikao, da je dosta glasno govorio, te da je na kraju rekao zapamtiti ćete ovaj dan, vidjet ćete što će vam se dogoditi, što da je nju jako uznemirilo i nakon toga da je pozvala policiju. Prije toga isto kada je upozoravala okrivljenika da će pozvati policiju isti da je rekao da je policija najveća kriminalna organizacija. Također okrivljenik da ju je te zgođe i pitao kako se zove, na što da mu ona nije htjela odgovoriti, te da joj je isti stao govoriti kakva je to, da se srami i svog imena. Poslije, 23. veljače 2026. da je dobila i e-mail od okrivljenika u kojem da je isti dostavljao nekakve spise i nekakve zahtjeve da odgovori pisanom naredbom te isto tako kada je bio poslije natječaj na koji da se trebala javiti u Općini Blato okrivljenik da je načelniku uputio e-mail 25. veljače 2026. u kojem da je pisao svakakve stvari o njoj. Okrivljeniku da je predmetne zgođe rekla da zna tko je on jer da je on prije godinu dana bio već u prostorijama Općine i isto da je bio dosta neugodan i tu da je bio zbog kazne komunalnog redara u svezi parkiranja i da je bio dugo vremena i tog puta da ga nije prijavila. Navodi kako je inače susretljiva sa strankama i tog puta da je i okrivljeniku i pomogla. Navodi da je njen suprug policajac, a sa svojim suprugom da ima odnos da posao ne dovode kući. Dalje navodi da je ona zatvorila vrata koja da se nalaze između njene kancelarije i kancelarije kolegice i da nije tada opominjala okrivljenika već da je zvala kolegicu na lokalni broj i pitala što se događa. Dok je u svojoj kancelariji pisala rješenja o sistematizaciji da je čula glasan razgovor okrivljenika sa kolegom Marijom i da je čula svaku riječ i taj razgovor o Veseljacima što da je nju dekoncentriralo u iznimno složenom poslu kojeg da je obavljala i taj razgovor da nije dugo trajao ali da je vidjela da okrivljenik nije ništa službeno došao.

7. Okrivljenik je imao primjedbi na iskaz svjedokinje navodeći da je iskaz lažan osim nekoliko detalja, i to da su vrata između dvije kancelarije zatvorena od strane svjedokinje da bi se onemogućila komunikacija između djelatnika dviju kancelarija. Svjedokinja da je rekla da joj je on rekao da je neuračunljiva, međutim okrivljenik navodi da joj je on rekao da je neubrojiva.

8. Svjedokinja Lydia Berković a u odnosu na predmetni događaja od 27. siječnja 2026. navodi da je tog dana radila u prostorijama Općine Blato i da je bila na mjestu tajnice koja da je tog dana bila odsutna radi obavljanja nekih poslova u svezi pošte. Kolegica Antonela Šeparović i Mario Marinović da su radili u susjednoj prostoriji. U jednom momentu da su došli kod nje okrivljenik i gosp. misli da se zove Željan. Koliko se sjeća gosp. Željan da je došao u svezi pitanja o komunalnom redaru. Navodi da im se ona javila, i upitala ih što im treba, na što da je gosp. Pendo rekao da mu treba načelnik na što da mu je ona odgovorila da načelnika nema, da je odsutan. Nastavno na to okrivljenik da je počeo govoriti nekakve komentare a gdje je to načelnik, da on zna gdje je načelnik, da je u vinariji. Navodi da je spominjao i da je sigurno otišao po instrukcije kod ministra Bačića. Svjedokinja navodi da njoj nije bilo jasno o čemu priča, a poslije da je tek saznala da načelniku svekar ima vinariju. Gosp. Željan da ju je pitao tko joj je muž, odakle je i ona da mu je iz pristojnosti odgovorila. U jednom momentu da ju je nazvala kolegica Antonela putem lokalnog telefona i upitala je što njima treba, te nakon što je rekla da gosp. Pendo traži načelnika ona da joj je rekla da mu kaže da je službeno odsutan, a što da je ona napravila. Kolegica da je u jednom momentu zatvorila vrata između njihove dvije kancelarije. Navodi da je Željan u jednom momentu otvorio vrata i da je upitao Maria nešto u svezi komunalnog redara, a koji da je već tu imao otvoreni predmet, te nakon toga Željan da je otišao a gosp. Pendo da je ušao u

kancelariju gdje je bila kolegica Antonela i kolega Mario i da je stao razgovarati sa Mariom, da ga je pitao nešto u vezi klape u kojoj on pjeva te da je spominjao i put u Australiju. Kolegica Antonela da je nakon toga upozorila okrivljenika da ako ima što razgovarati o privatnim stvarima da to obavi van prostorija Općine izvan radnog vremena te da se gosp. Pendo nakon toga naljutio i da je počeo vrijeđati kolegicu Antonelu i da je rekao da on ima veća prava, da je branitelj i da joj je rekao da je neuračunljiva, bolesna, nesposobna, da je govorio tako neke ružne riječi. Kolegica da je rekla da će zvati policiju na što da je okrivljenik i prije toga i sam rekao hoće da joj zove muža i da je spominjao je da je policija kriminalna organizacija, da on zna tko je ona i da ona da zna tko je on i da se zbog toga tako ponaša. Nakon toga, a na izlasku okrivljenik da je stao kod vrata i da se okrenuo prema njoj i rekao zapamtiti ćete današnji dan, vidjet ćete što će vam se dogoditi. Svjedokinja navodi da je to nju iznenadilo, da nije to očekivala, da su ona i kolegica bile potresene zbog toga, a kolega možda malo manje. Navodi da ju je Željko te zgođe, pitao tko je ona, čija je, tko joj je muž, a okrivljenik da je nije pitao o privatnim stvarima, ne sjeća se da ju je pitao. Navodi kako okrivljenika prije predmetnog događaja nikad nije vidjela. Okrivljenik da je predmetne zgođe rekao kolegici Antoneli da ona zna tko je on i da se srami svog imena, a poslije da je Mario rekao da je okrivljenik već tu bio i kolegica Antonela da je rekla da se i ona sjetila njega od tada, jer da je tu tad bio dugo. Dalje navodi da kada je okrivljenik rekao na kraju zapamtiti ćete današnji dan, vidjet ćete što će se dogoditi njoj da je to zvučalo kao prijetnja, iako da zna da nije prijetnja, navodi da pretpostavlja da nije, ali njoj da je zvučalo kao da će im nešto napraviti, nešto našao, da budu u neizvjesnosti, da nije bilo ugodno. Navodi kako je njen suprug Marin Gavrančić i kako oni ne razgovaraju o njegovom poslu.

9. Okrivljenik je imao primjedbi navodeći kako su iskazi svjedoka dogovoreni, namješteni i lažni. Navodi da je to pokušaj osвете i odmazde jer da je on kazneno prijavljivao supruge svjedokinja koji da ga nisu mogli osobno prijavljivati već da su to prebacili na supruge.

10. Nakon ovako provedenog postupka, analizirajući sve izvedene dokaze, kako pojedinačno tako i u njihovoj uzajamnoj vezi, sud smatra nedvojbeno utvrđenim da je okrivljenik počinio prekršaj koji mu se stavlja na teret.

11. Odredbom članka 17. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira propisano je da prekršaj čini onaj tko omalovažava ili vrijeđa službene osobe prilikom vršenja službe. Dakle, prekršaj iz čl. 17. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira sastoji se u izražavanju odnosa (govorom, gestom ili na drugi način) kojim se ponižava ili vrijeđa državno tijelo, odnosno službena osoba u obavljanju službene dužnosti ili u vezi obavljanja službene dužnosti.

12. Naime, temeljem navoda obrane okrivljenika i iskaza svjedoka, ovaj sud je ocjenjujući dokaze po slobodnom uvjerenju, neprijeporno utvrdio kako je okrivljenik počinio predmetno djelo prekršaja upravo na način opisan u izreci presude. Dakle, nesporno je da je okrivljenik predmetne zgođe vrijeđao pročelnicu Općine Blate Antonelu Šeparović govoreći joj da je bolesna, retardirana i neuračunljiva, a što proizlazi iz iskaza saslušanih svjedoka, čijim iskazima je sud poklonio vjeru jer su svi saslušani svjedoci iskazivala o okolnostima koje su osobno čuli, njihov iskaz je detaljan i uvjerljiv. Ocjena je ovog suda da se upućivanjem navedenih uvredljivih riječi pročelnici

Općine Blato negiraju vrijednosti koje ima službenica i jasno je izražena namjera omalovažavanja službene osobe.

13. Prilikom odlučivanja o konkretnoj sankciji i individualizaciji kazne sud je imao na umu odredbu članka 36. Prekršajnog zakona, pa je tako na strani okrivljenika od olakotnih okolnosti uzeta u obzir činjenica što je umirovljenik skromne mirovine, dok mu je kao otegotna okolnosti uzeta dosadašnja prekršajna kažnjavanost radi istovrsnog djela prekršaja pravomoćnom presudom ovog suda od 21. svibnja 2025. posl. br. Pp-2515/2023, sve prema potvrdi Ministarstva pravosuđa, Odjela za prekršajne evidencije o osuđivanosti okrivljenika. Obzirom na navedeno sud je za predmetno djelo prekršaja okrivljeniku izrekao novčanu kaznu u zakonski propisanom rasponu, i to umjesto alternativno propisane kazne zatvora, jer sud smatra da je izrečena novčana kazna primjerena i dostatna kako svim okolnostima konkretnog slučaja, tako i svim vidovima zakonske svrhe kažnjavanja i težini počinjenog prekršaja te da će se njome ostvariti svrha prekršajnog kažnjavanja u smislu specijalne i generalne prevencije.

14. Nadalje, okrivljeniku je u skladu s odredbom čl. 40. Prekršajnog zakona uhićenje od PP Korčula uračunato u izrečenu kaznu zatvora.

15. Potrebno je istaknuti vezano za plaćanje izrečene novčane kazne da se odluka temelji na odr.čl.152.st.3.Prekršajnog zakona i gdje je određeno da će se novčana kazna smatrati u cjelini plaćena ako osuđena osoba plati 2/3 izrečene novčane kazne u roku određenom odlukom kojom je novčana kazna izrečena.

16. Troškovi prekršajnog postupka odnose se na stvarne troškove nastale vođenjem ovog prekršajnog postupka, određeno paušalno u iznosu od 30,00 Eur-a pri čemu se vodilo računa o trajanju i složenosti postupka kao i imovnom stanju okrivljenika.

17. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Korčuli, 9. lipnja 2026.

Zapisničar

Elida Kapor

S u t k i n j a :

Marina Radaić Martinović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude okrivljenik i ovlašteni tužitelj imaju pravo žalbe Visokom prekršajnom sudu u Zagrebu. Žalba se podnosi u roku od 8 dana od dana prijema prijepisa presude, pismeno u dva istovjetna primjerka putem ove Stalne službe Općinskog suda u Dubrovniku.

PRESUDU DOSTAVITI:

1. okrivljeniku uz uplatnicu
2. tužitelju
3. pismohrani